

(29/03/2009)

V n-đ K t-h p đ Th ng-Nh t hay Hòa-H p Hòa-Gi i gi a nh ng đ i-t ng hay gi a nh ng t -ch c v i nhau đ t o s c m nh h u d -dàng đ t đ c m c-tiêu đ c v ch ra cho m t nhu-c u nào đó qu th t là đ i u r t c n-thi t mà ai cũng th a nh n. Tuy nhiên, nh ng vi c r t c n-thi t n y, không ph i kêu g i suông mà đ c, vì nó đòi h i nh ng đ i u-ki n mà lòng ng i r t khó th a-m n, trong đó có 3 đ i u căn-b n t i-thi u là: Quan-đi m, s T ng-Quan và T ng-Nh ng.

*** 1.- Quan-Đi m:**

Quan-đi m có gi ng nhau ho c g n gi ng nhau thì m i có th ng i g n nhau đ th o-lu n đ c. Nh ng ng i có quan-đi m khác nhau mà ng i chung bàn thì ch có vi c c i nhau r i sanh ra hi m-khích nhau h n, nh t là nh ng ng i đã có đ nh-ki n thì th ng c -ch p, ít khi ch u nghe nh ng gì trái v i đ nh-ki n c a h , cho nên khó lòng mà dùng lý-lu n đ thuy t-ph c. Ví d nh trong s ng i Vi t h i ngo i, nh ng ng i có l p-tr ng ch ng C ng không th ng i cùng bàn đ nói chuy n chánh-tr v i nh ng ng i C ng-s n ho c nh ng ng i có ch -tr ng hòa-h p, hòa-gi i v i Vi t-C ng.

B i v y, trong nh ng đoàn-th tranh-đ u ch ng C ng, khi nào n i-b có xu t-hi n nh ng m m m ng đi đêm v i Vi t-c ng c a m t s ng i thì đoàn-th đó t t nhiên b phân-hóa. Đây là kinh-nghi m x ng máu vô cùng chua-xót mà chúng ta đã không tránh kh i t h n 20 năm nay, ch vì trong hàng-ng c a chúng ta có l n-l n nh ng h ng ng i v n ch t-ch a trong dòng máu c a h nh ng con vi-trùng ph n-tr c, đón gió tr c, cho nên s -th m i ra nông-n i nh ngày nay.

Xin l p i câu nói n y đ thêm m t l n ghi nh .

*** 2.- S T ng-Quan:**

Trong v n-đ ng i l i v i nhau đ th o-lu n chuy n hòa-h p, hòa-gi i, ngoài v n-đ quan-đi m nói trên thì s t ng-quan l c-l ng gi đôi bên bao gi cũng là v n-đ then-ch t. Trong th i chi n tr c năm 1975, n u t -ch c bù-nhìn, tay sai Chánh-ph Lâm-th i C ng-hòa Mi n nam VN c a b n Nguy n-h u-Th , Hu nh-t n-Phát không có quan th y Vi t-c ng đ ng đàn sau l ng thì h làm gì có đ c s t ng-quan l c-l ng đ có th ng i nói chuy n v i phái-đoàn c a Vi t-Nam C ng-Hòa.

Nh n m nh đ u n y đ cho nh ng k “Ấn C m Qu c-Gia Th Ma C ng-s n”, hay nói khác đi là nh ng k “Ấn C m T -Do Th Ma Đ c-Tài Khát Máu” hãy t nhìn l i thân-ph n mình xem có đ c chút t ng-quan gì đ m u-c u hòa-đ ng v i b o-quy n Vi t-c ng? Tr khi h là C ng-s n n m vùng thì không còn gì đ nói.

N u nh ng thành-ph n n y mà không t h i, u-mê, hám danh, hám l i, ti p-t c lao thân vào con đ ng hòa h p, hòa-gi i v i b o-quy n Vi t-c ng thì ch ng khác nào t -nguy n làm nh ng con thiêu-thân, th y ánh sáng là c lao vào cho b ch t cháy, không c n bi t n i đó ch là nh ng c m-b y, nh ng lò thiêu c linh-h n l n th -xác mà b o-quy n dành cho h . C nhìn l i nh ng tr ng-h p nh : tên gián-đi p Ph m-Xuân- n, đ i-tá tình-báo Ph m-Ng c-Th o, v.v...là nh ng k đã đóng góp cho b o-quy n Vi t-c ng bi t bao nhiêu là công-lao, gi chót h đ c đ i x nh th nào?

T m g ng tr c m t l ng-l ng nh th sao không ch u nhìn, c mãi điên-cu ng lao đ u vào con đ ng “Th Ma C ng-s n” thì r i đây s không còn đ ng nào tr l i, và ch c-ch n ch ng nh ng xú-u đó s không ch b n-thân h , mà nó s còn làm v lầy cho con cháu c a h , không bao gi dám ng n m t v i đ i.

L ch-s đã cho th y, ng i đ i sau, ch nghe nói đ n con cháu nhà Lê đ có nh ng h nh-di n v vua Lê-L i, ch không ái dám nói là con cháu c a vua Lê-Chiêu-Th ng c . Ng i tr c làm ô-nh c thì h u-du s mang di-h n có khi đ n c nghìn đ i, nh con cháu c a ông vua Lê-Chiêu-Th ng ch ng h n.

B o-quy n Vi t-c ng hi n nay ch là m t b n gian-manh c m quy n, đ c ng-c đ a-v , chúng đã tình nguy n dâng đ t, dâng bi n cho ngo i-bang, r c gi c Trung-c ng vào đ h th c-hi n m ng xâm-lăng qua chánh-sách “t m ăn dâu”, trá hình là khai-thác qu n m nhôm bau-xít Cao-Nguyên. Vi c làm n y con cháu c a h s mang di-h n không khác gì con cháu vua Lê-Chiêu-Th ng.

Còn riêng đ i v i nh ng k a-dua, n nh-b , m u-đ hòa-h p, hòa-gi i v i k thù n c, nh m m t ch y theo b o-quy n đ li m gót, thì h ch ng khác nào nh ng t i-đ c a dân-t c, v a đê-ti n v a hèn-m c, vô liêm-sĩ.

***** 3.- Sự Tồn tại-Nhảy nhót:**

Giữa người Việt Quốc-Gia và báo-quyền Cộng-sản dĩ nhiên là không bao giờ có sự tồn tại-nhảy nhót vì mặt bên vì chánh-nghĩa, tranh-đấu cho tập-do dân-tộc (Người Việt Quốc-Gia) còn mặt bên là báo-quyền độc-tài, tham-ngự, tham-những tập-đoàn, bán nước, dâng biếu cho ngoại-bang (Báo-quyền Việt-cộng).

Thông thường, sự tồn tại-nhảy nhót chỉ có thể xảy ra khi giữa hai bên cùng chung trong một khuynh-hướng, trong một tập-chức hay trong một chánh-quyền. Ví dụ, 2 tập-chức chung-Cộng, hoặc 2 Cộng Đoàn Người Việt Quốc-Gia ở hai nơi, có thể tồn tại-nhảy nhót nhau vì một sự phân-thành để u-hành nào đó để cùng người lại với nhau cho một sự công-tác chung, hoặc 2 nhóm người trong một đoàn-thể, trước kia đã tách rời nhau vì một sự bất đồng cá-nhân, nay vì việc lợi-ích của công cuộc tranh-đấu chung mà tồn tại-nhảy nhót nhau, gặp bất cứ nhúng tay-hiếm trước kia để người lại với nhau mà cùng lo việc nước.

Trong nội-bộ đảng Cộng-sản VN, chuyển biến-đảng giữa hai vế của tồn tại-nhảy nhót xuyên xảy ra, nhưng hai vế của tồn tại-nhảy nhót lại nắm vào nhau để còn bám vào nhu cầu quyền-lợi mà họ đang khai-thác. Trên đời này không có nguời nào to lớn cho bằng nguời lợi do tài-sản quốc-gia mang tới vì tài-sản quốc-gia là vô-tận, nhưng tài-sản này vào tay của nhóm người tham-lam nào thì họ sẽ ngừng cho tới chết.

Chánh-sách của Báo-quyền Việt-cộng đã qui-định một cách máy-móc và nhanh chóng ở những vùng mà họ chiếm đóng về tài-sản quốc-gia như sau: Tài-sản của nhân-dân, nhưng Nhà nước quốc-nhân, và Đảng lãnh-đạo.

Như vậy, tài-sản của quốc-gia là tài-sản để chúng qui-định là nắm trong tay của đảng Cộng-sản, vì vậy mà tên đâu sẽ nào cũng tha-hoại vét và trở thành giàu sụ, đi đâu này ai ai cũng biếu t. Tuy nhiên, sự chia-chác để làm giàu đôi khi không cân bằng do quyền-hành của các nhóm lại khác nhau, cho nên có những bất đồng vì ganh-tị, nhưng những bất đồng như thế dẫu-dàng có những tồn tại-nhảy nhót trên nền-tảng Đoàn Cộng-sản, vì đảng này chính là cái-phao mà họ phải bám lấy, rồi phao là một hạt quyền lợi, là “tổ-sát”.

Một sự ngừng lại vẫn còn u-mê, báo-rừng ngày nay báo-quyền Việt-cộng đã thay đổi, đã cải-m. Nói như thế chung khác nào lấy áo cà-sa mặc vào mình một tên cướp rồi báo-rừng họ là một nhà tu. Thế cho tới thì tên cướp vẫn là tên cướp, Việt-cộng thì bao giờ cũng vẫn là Việt-cộng, họ là trước thế nào, bây giờ cũng vẫn thế, không bao giờ chấp nhận cho dân tộc quyền tập-do

ngôn-luân, không bao giờ chấp nhận quyên t-đo Tôn-Giáo, không bao giờ chấp nhận đilp chánh-tr.

Số cđi-m, đđi mđi cđa chúng chđ là vđn-đđ kinh-tđ, giđng nhđ con cđc-kẻ bông, đđi màu đđ thoát hiđm, đđ mđu lđi khi gđp hoàn-cđnh bđt khđ-kháng mà thôi.

đđđ * Thay lđi kđt

Trong mđt đđ-chđc chánh-trđ cũng giđng y nhđ vđy, mđc đđu cùng quan-đđm vđi nhau, nhđng vì tranh giành đđa-vđ mà tđo ra phân-hóa. Trên căn-bđn nđy, nđu thđt sđ vì lòng yêu nđđc mà tranh-đđu, hđ có thđ tđđng-nhđđng vđi nhau mđt cách đđ-dàng, nhđng vì quyđn-lđi thđc-tđ mà bđo-quyđn đđ hđa còn xa-vđi, chđa có gì đđ chia-chác nhau, riêng đđa-vđ thì chđ có mđt, cho nên sđ tranh-giành đđi khi còn khđc-lđi tđn nđi xem nhau nhđ kđ thù, cho nên không đđ gì có sđ tđđng-nhđđng đđ cùng ngđi lđi vđi nhau. Đđu nđy đđ đđn ra tđ bđy lâu nay, nó nhđ mđt chđng bđnh trđm kha, không biđt đđn bao giờ mđi chđm đđt?

Vđc nđđc đđi vđi nhđng hđng ngđđi nđy chđ là thđ yđu, không đáng kđ, còn quyđn-lđi cá-nhđn, bè-phái thì đđ lên tđi đđnh đđu, cho nên, hđ vđn phđi bám cái phao đoàn-thđ đđ cđu tđ. Nhđng vì chđ-trđđng cđa đoàn-thđ là Chđng Cđng, cho nên, mđc đđu vđn nhđn danh đoàn-thđ, nhđng vđc tuyên-bđ không hòa-hđp, hòa-giđi vđi Cđng-sđn, hđ không bao giờ dám lên tđđng mđt cách chánh-thđc, bđt-đđc-đđ, hđ chđ tuyên-bđ miđng lđ-tđ nhđng nđi mà hđ đđn và bđ đđng-bào đđt câu hđi mà thôi. Đđ là chđa kđ nhđng thành-phđn Cđng-sđn nđm vùng bên cđnh hđ, lúc nào cũng thđc gđy bánh xe, tđo nên nhđng hđa mù đđ làm đđ vđ nhđng tđ-chđc chđng lđi chúng.

Thđt nghĩ, đđ cho mình mđc lđa nhđng thành-phđn nđy, dù là vô-tđnh hay hđu-ý, cũng đđu nhđc-nhđ nhđ nhau, chđng nhđng khó gđi rđa đđđc mà còn là mđt đđu đáng tđđc!